

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 275
Març
abril
2008

*La Foradada del Montsià amb Sant Carles de la
Ràpita al fons. Fotografia de Josep Maria Rius*

CICLE SOBRE ELS MONESTIRS

14 març — Conferència «L'evolució dels monestirs a l'edat moderna» per Joan Bada, a les 20.30 h al local social.

16 març — Excursió a l'entorn de Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

4 abril — Conferència «Les desamortitzacions del segle XIX: abandonament dels monestirs» per Joan Bada, a les 20.30 h al local social.

6 abril — Excursió: Lluçà, pont de Roma i el Cobert de Puigcercós (Lluçanès), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

2 maig — Conferència «Els abats» per Ramon Moragas, a les 20.30 h al local social.

4 maig — Excursió. coll d'Ares, Rocabruna i Camprodon (Ripollès), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

MATINALS

2 març — Excursió a la font d'en Gurri i Martorelles (serra de Marina) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h.

16 març — Excursió a Montserrat (Bages) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h.

13 abril — Excursió literària al Puig Estela (Vallès Or.) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h.

25 maig — Excursió a la Cas-tellassa de can Torres a Sant Llorenç del Munt (Vallès Oc.) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7.30 h.

DIADA DE VERDAGUER

9 de març — Celebració de la Diada anual dedicada a Verdaguer excursionista. Itinerari des de Sant Just fins a Vil·la Joana sortint del Parador a les 9 del matí.

MARXA DE REGULARITAT

18 maig — XXXIV Marxa de Regularitat de la SEAS.

ALTA MUNTANYA

28 al 30 març — Excursió al pic de la Fontblanca (Andorra).

18 al 20 abril — Excursió al pic Gran de Pessó (Vall Fosca).

10 al 12 maig — Excursió al Casco i la Torre (Gavarnia).

A PUNT PER CELEBRAR EL 75è ANIVERSARI

Un el butlletí número 274 de gener-febrer de 2008, la taula de redacció va publicar un editorial sobre el 75è aniversari de la SEAS. I a l'Assemblea General Ordinària, que va tenir lloc el dissabte 9 de febrer, arribats al punt número sis de l'ordre del dia, altres temes, els socis i la junta s'hi van aturar llarga estona per enumerar els actes previstos per a la celebració engrescadora. Heus ací un avanç de les activitats previstes.

En primer lloc ja és públic l'anunci del concurs per elegir un cartell i un logo de l'aniversari. L'anunci ha sortit a la portada de l'*Agenda* de febrer que l'Ajuntament distribueix a totes les llars del poble amb un disseny que ha rebut elogis dels socis i d'entitats del poble. Abans de Nadal es comercialitzarà un cava elaborat específicament per a l'aniversari, cava brut elaborat en un celler acreditat previ tast per entesos en enologia. També per aquestes dades els socis haurem de vendre un número de loteria de la Grossa, que ens ajudarà a eixugar part de les despeses.

La presentació oficial de l'aniversari tindrà lloc el dissabte 17 de gener de 2009 en un acte on seran convidades les entitats del poble i al qual assistiran personalitats de renom

públic. Més endavant està programat un sopar de socis, actuals i antics (a la SEAS han estat inscrits més de mil cent membres). La comissió està organitzant un cap de setmana en un alberg de muntanya, i hi ha previst pujar per grups a setanta-cinc cims en un mateix cap de setmana.

Uns companys de la Secció, des de fa més d'un any, estan remenant arxius, actes, llibres i hemeroteques, amb la finalitat de fer una miscel·lània monogràfica del Centre d'Estudis Santjustencs dedicada a recollir la història de la SEAS. Al mateix temps s'està elaborant un DVD d'uns quaranta cinc minuts, coordinat per un prestigiós periodista i soci de la Secció i recolzat per un conegut productor —també soci— amb entrevistes, cançons i poemes relacionats amb la Secció en el transcurs dels anys de la seva singladura. A l'assemblea va intervenir un soci demanant que aquest DVD, qualificat per un altre soci com un *divertimento*, respecti la filosofia i l'esperit de l'Entitat; tant la Junta com membres de la comissió organitzadora del 75è aniversari van garantir aquest respecte i van convidar aquest soci a assistir a les reunions i que s'integri en la comissió. Llibre i DVD es repartiran de forma gratuïta als socis de la SEAS i del Centre d'Estudis, i es repartiran a les llibreries per a la seva venda.

MORT A LES MUNTANYES DE NÚRIA

Jordi Gironès

La mort de dues persones a les muntanyes de Núria el novembre de 2007 m'ha mogut a tractar la casuística climàtica de les muntanyes de Núria i que provoca, de tant a tant, dissortats accidents que acaben amb la pèrdua de vides humanes.

Revisant algunes morts que han tingut lloc a l'alta muntanya catalana, ens adonarem que l'indret on n'hi ha hagut més és precisament a les muntanyes de Núria i no pas al Pirineu lleidatà, on les característiques d'alta muntanya són més clares. De fet, els muntanyencs que van al Pirineu lleidatà possiblement prenen més precaucions, mentre que al Pirineu —sobretot a les muntanyes de Núria— s'acostuma a subestimar les seves condicions en tractar-se d'unes muntanyes amb menys riscos físics aparents. Això fa que gent menys preparada faci excursions o travesses sense experiència en alta muntanya.

Aquestes muntanyes tenen, però, un clima molt peculiar, condicionat per dos fets clau: una altitud gens menyspreable, propera als 3.000 metres (Puigmal 2.910, Bastiments 2.881 i Canigó 2.784 m), i una proximitat al mar. Mentre que el primer factor ja és

prou important per tenir en compte les condicions de temperatura, vent i precipitació que poden arribar a ser rigoroses, el segon factor fa que la zona tingui una influència marítima fent que l'aportació d'humitat sigui notable i es tradueix en l'aparició sobtada de boires quan aquests aïres arriben a les carenes; aleshores la visibilitat es redueix a uns nivells que fan gairebé impossible l'orientació si no es tracta d'un muntanyenc que es conegui bé tots els plecs de les carenes que vessen a nord i sud. Més d'un s'ha perdut per falta de visibilitat i per no saber renunciar a fer l'excursió.

Per altra banda, el conegut torb (vent fort del nord) esdevé un element meteorològic que cal tenir molt en compte quan la predicció l'anuncia. A les muntanyes de Núria agafa una força molt destacada, coincidint amb la Tramuntana que té lloc al litoral gironí, i durant l'hivern fa baixar les temperatures a uns nivells molt rigorosos. La seva arribada és molt sobtada i fa canviar les condicions muntanyenques fins al punt de desaconsellar fer l'excursió o la travessa, ja sigui a peu o en esquís de muntanya.

Les precaucions són plenament justificades quan hi ha un canvi de temps previst i cal no subestimar-lo en aquesta regió com ho proven alguns dels records que tinc i que revisaré

Coma de Vaca amb el pic de Balandrau. Fotografia de Núria Gironès

d'una manera breu. Començaré pels dos darrers accidents mortals que donen peu a aquest escrit. L'un va tenir lloc al cim del Bastiments on l'existència d'una placa de gel (hi havia gel en lloc de neu motivat per la perllongada sequera) va fer que un indret aparentment sense cap problema esdevingués un relliscós tobogan que va causar la mort d'una persona. L'altre accident va ser per la caiguda accidental d'un excursionista prop del coll de Tirapits (possiblement per la mateixa causa del gel). En ambdós casos l'existència de gel, en un mes de novembre molt fred i sec, ha causat els accidents, però la memòria em fa recular en el temps i em porta als anys 60s quan van morir per congelació tres nois joves a les Gorges del Freser, prop de Comadevaca (desembre de 1968),

i posteriorment uns altres a la cabana de Tirapits. Dos indrets situats en dues clotades on el fred hivernal arriba a unes temperatures de fins a 20° sota zero. Unes condicions gens recomanables com per decidir fer-hi nit.

Però també els esquiadors experimentats han sofert morts accidentals com el cas d'aquells a qui va sorprendre, fent esquí de muntanya l'u de gener de 2001, l'arribada d'un torb molt fort prop de Fontllera (un altre indret poc sospitos de tenir una orografia complicada). Perduts enmig de la neu alçada pel torb van acabar a la clotada de la Coma de Catllar on van quedar colgats per la neu.

L'altre aspecte a tenir molt en compte són les fortes tempestes d'estiu que es formen amb ben poca estona, essent molt més

sobrades que les que tenen lloc en d'altres indrets pirinenc, cas del lleidatà. De la seva perillositat, sobretot a les carenes — autèntics focus d'atracció de llamps — ens ho recorden les creus que trobem al pic de Noucreus (2.799 m) col·locades en record d'una tempesta que va matar nou excursionistes als anys 50s.

Més proper en el temps van ser els tres morts que hi hagué al Pla Guillem, camí del Canigó, un estiu dels anys 80s. Cal tenir present que al Canigó, i a les seves serralades veïnes, l'existència de ferro sempre ha facilitat la caiguda de llamps.

Un altre indret que ha causat algun mort ha estat el «Camí dels Enginyers» que uneix Núria amb Comadevaca. Un itinerari una mica aeri que no és recomanable durant l'hivern i que em porta a acabar recomanant que tothom tingui sempre molt respecte a l'alta muntanya sense menysprear indrets, com el de les muntanyes de Núria, perquè les condicions atmosfèriques poden canviar sobtadament i radicalment una situació fent que el més aconsellable sigui ajornar l'excursió. Pensem que la muntanya segueix allí i podem tornar-hi un altre dia amb millors condicions.

Pic de Freser amb el coll de Tirapits al fons a l'esquerra. Aquesta coma enregistra unes temperatures molt rigoroses en alguns hiverns. Fotografia de Núria Gironès

PEDRA, AIGUA, NATURA I ART (Pessebre al Montsià)

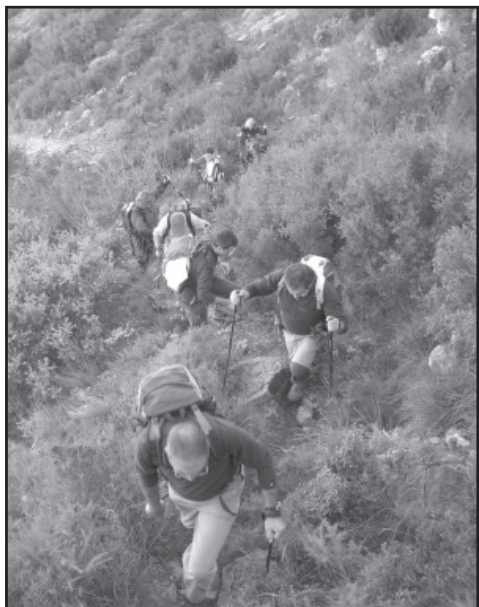
Isidor Cònsul

En fila índia, els sis 4x4 han entrat en l'angoixa d'un vial estret que puja d'Ulldecona a l'àrea de lleure que hi ha sota l'eix de la serra del Montsià. El camí coincideix amb les traces del GR-92, puja encaixonat entre parets de pedra seca i cal anar llest amb el volant per no refregar la carrosseria als talussos laterals i murs de contenció de les parades de cítrics, oliveres i garrofers que s'hi estenen a banda i banda. La foia d'Ulldecona és feraç, i el goig verd i taronja dels menuts mandariners, ara carregats de fruita, conviu amb severos bancals d'oliveres i files de garrofers ferrenys. No gaire lluny d'on som hi ha les oliveres més velles de la península ibèrica i demà veurem les de la partida d'Arion, on se'n compten dues-centes de mil·lenàries. He llegit que els fenicis van plantar les deganes de l'indret i per tant hi ha soques que sumen dos mil anys i escaig: exemplars superbs, esculpits pels segles amb formes sinuoses i que encara fruiten amb olives i oli mil·lenaris. Les rabasses són de mida espectacular, els troncs, com una fantasia onírica, es recargolen amb figures capricioses i els antics ullastres s'encasten fins a empeltar-se

a la soca mare. Amb humilitat i saviesa, també, els vells arbres mostren les esquerdes, forats i ferides pels anys de patiment, agressió i sequera.

Però això vindrà demà. Ara, esmorzats i aparcats els 4x4, enfilem el barranc del Comú, Montsià amunt, per una pedra calcària que només deixa treballar una humil vegetació de carrasques, farigola, argelagues, garriga i rebolls escadussers de roure i teix. Diuen que a l'esplanada del mas del Comú, sol pasturar-hi una ramada de bous salvatges, però no n'aconseguim cap. Són, a desgrat del mite taurí, animals espantadissos que malfien de la presència de l'home i fan ben fet, i així que els oloren opten per tocar el dos i amagar-se. De tota manera, hi ha restes d'excrements, notables pasterades de femta tendra, que indiquen que no fa gaires hores que hi peixien. Prop del mas deixem les marques del GR-92 i per una zigzag de petites canals pugem cap a la cresta, guanyem alçada en un tres i no res, i ens plantem, en una hora escassa, al collet de la font del Teix i a la Torreta de Montsià (764 m), punt culminant de la serralada, on deixarem el pessebre, motiu de l'excursió.

La topada amb el prodigi ens espera en arribar al coll i esbarriar la vista a l'altra banda de la serra. Sota nostre, amb un salt al buit de quasi vuit-

Camí del cim. Fotografia d'Isidor Cònsul

cents metres, s'estén tota l'amplitud del Delta de l'Ebre. El veiem amb perspectiva d'ocell, des de la carena, davant per davant de la Punta de la Banya, damunt del port dels Alfacs i amb la Barra del Trabucador al fons que fa de frontera amb la mar oberta. El dia no sembla de desembre, la lluminositat és feridora i un admirable joc de blaus ens fa l'ullet des de la meravella natural del Delta. A partir d'ara, enllestida la feina de posar el pessebre i passada la ronda de fotos, aigua i ganyips, l'excursió avançarà carenant bona part de la serra. Caldrà tornar enrere fins al coll del Teix i pujar i baixar els tres o quatre estreps que hi ha fins a la Foradada: primer de la Torreta a la Tenda (728 m), després

de la Tenda a la Trencada (732 m), i encara dos bonys més fins al balcó de la Foradada on dinarem, damunt mateix de Sant Carles de la Ràpita. Un itinerari intens, a cavall de la pedra i sobre un horitzó d'aigua, pel fil d'una carena de blancs calcaris perfumats de farigola i esquerps d'argelagues.

A llevant, la nostra mirada d'excursionistes se les haurà amb la plana d'un Delta que s'anirà obrint a mesura que el camí avanci: la Banya i les muscleres, l'Encanyissada i la cinta del riu, l'antiga illa de Buda i el Port del Fangar a l'altra banda. Visió aèria d'un fràgil prodigi natural que vés a saber si encara existirà d'aquí a vint-i-cinc o trenta anys. Des de la mateixa carena, per la banda de ponent, l'esguard del caminant podrà llucar la fractura geològica de la foia d'Ulldecona, entre el Montsià i la mola de Godall, per damunt de la qual veurà com treu el nas el massís dels Ports de Besseit. Sobre el nucli urbà d'Ulldecona, l'excursionista s'adonarà com senyoreja la noble silueta del castell que demà visitarem, i cap al nord, en un racó de la cinglera de Godall, topará un punt que blanqueja i fa pampallugues, el santuari de la Pietat, conglomerat de romànic, gòtic i barroc, que s'utilitza també com a hostatgeria, on soparem i farem nit.

De vegades, la natura sorprèn amb cartes marcades per forces ocultes, indrets que són centres de gravitació tel·lúrica i que el pas dels

Pessebre a la Torreta de Montsià. Fotografia de Joaquim Carbonell

segles ha carregat amb connotacions sagrades i significació religiosa. La Pietat d'Ulldecona és un punt màgic d'aquesta mena i la cultura del cristianisme no ha fet altra cosa que accentuar el magnetisme d'un indret que ja van triar com a lloc sagrat i temple natural els nostres rebesavis del neolític. Prop de la Pietat, en un espai de només cinc-cents metres de cinglera, en les anomenades coves de l'ermita, s'hi desplega l'art rupestre de la serra de Godall, un dels més importants del món: deu balmes amb pintures de vuit mil anys enrere, centenars de figures humanes i d'animals, i una cabdal escena de cacera, la més coneguda ara com ara de l'arc rupestre llevanti.

Encara que els manuals expliquin que la història comença amb els primers testimonis escrits, les pintures del neolític s'han de considerar el catàleg d'una exposició gràfica prèvia a l'escriptura. Per aquesta raó, i com el llibre obert que són, cal saber-les llegir i interpretar. La famosa escena de la balma I de la mola de Godall explica el detall d'una jornada de cacera. El centre del fris és ocupat per cérvols que fugen corrent cap a l'esquerra, empaitats per una batuda de caçadors que els aconduïx de dret cap a una trampa, cap a l'indret on altres caçadors són a l'aguait per envoltar els animals i disparar-los fletxes des de tots els angles. La composició és dinàmica, violenta i enèrgica. Els

Olivera mil·lenària a Ulldecona. Fotografia d'Isidor Cònsul

cèrvids volen fugir però no poden i quasi tots van ferits amb fletxes clavades al cos. Les dues menes de caçadors accentuen l'estratègia de l'emboscada: n'hi ha que corren en paral·lel i darrere dels animals, de dreta a esquerra, amb les cames obertes, i n'hi ha uns altres que s'han atrinxerat al davant esperant-los, miren d'esquerra a dreta i tenen les cames mig flexionades per remenar millor l'arc i les fletxes. La lectura de la seqüència no planteja dubtes: hi ha caçadors que esperen els cérvols en un lloc de pas i uns altres que, en batuda, atien el ramat cap al parany mortal. Les cingleres de la mola de Godall, doncs, com un llibre obert a la història abans de l'inici de la pròpia història.

Però això serà demà. Avui toca repassar la blanca carena del Montsià, saltant d'estrep en estrep fins a la Foradada. L'excursió esdevé sorprenent i nova, i s'estira

prou perquè hi hagi temps per a tot. També per adonar-se que allà al fons, prop de la noble baluerna del castell d'Ulldecona, es veuen les ferides de l'home al paisatge en forma de clapes que blanquegen. Són les pedreres que exploten, de manera abusiva, els marbres de la serra. Demà ens ho acabarà d'explicar el guia del castell, i afegirà que la fortalesa es va bastir sobre una base ibera, aprofitada pels romans, per bé que les ruïnes actuals responen a un bastió que va tenir els millors anys en els segles reculats de la Reconquesta, primer com a fortalesa àrab, després com a castell controlat per l'orde del Temple. Tindrem sort amb el duet de guies que ens tocarà, un per a les oliveres mil·lenàries i l'art rupestre, i un altre per al castell. Afables, saberuts, metòdics i atents, de la mena dels qui coneixen i estimen la terra i la història. El del castell, alt i barbat, es cobrirà la clepsa amb un capell negre, i si algú li arribés a plantar una guitarra a les mans, es posaria a cantar, com un autòmat, allò de «mallorquins i catalans», perquè tindrà tota la pinta de ser un doble, sobretot quan es cofa, de l'inefable Tomeu Penya.

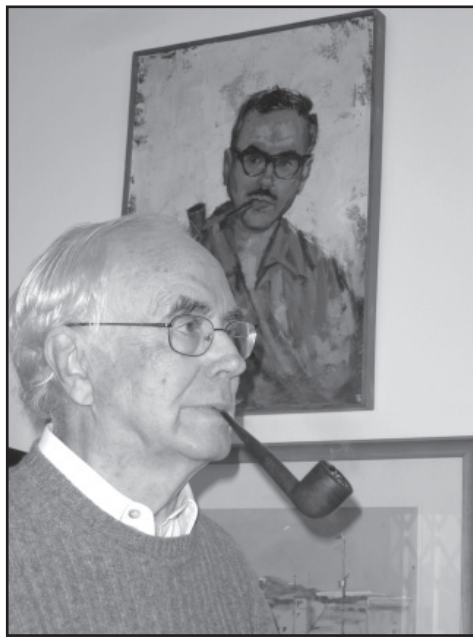
Però tot això, repeteixo, passarà demà. Ara tot just acabem d'arribar a la Foradada. És l'hora de dinar, la gana fa rau-rau i de les motxilles comencen a sortir carmanyoles i tàpers, bosses amb entrepans, bótes de vi i ampolles d'aigua.

JOSEP MARIA ESPINÀS EN EL 75È ANIVERSARI

Pere Font

És un secret escampat als quatre vents... que estem preparant un llibre sobre la història de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc (SEAS). Res de nou. Tan sols dir-vos que els companys/companyes encarregats d'investigar i redactar les diferents èpoques de la nostra entitat, tenen els originals força enllestits a l'espera de passar el sedàs dels grans gurus de la comissió que ha de vetllar perquè res ni ningú no hi falti. Com sia que com a societat del segle XXI estem inserits, incrustats, induïts pel món multimèdia, se'ns passà pel magí afegir-hi un DVD com a suplement.

No es tracta d'una versió audiovisual del que ja s'explica al llibre, sinó traslladar-hi les imatges i els sons que han anat apareixen publicats al llarg dels 42 anys que fa que imprimim aquest butlletí social. És a dir, donar veu, per exemple, a alguns articles memorables propis de l'època: igualtat home/dona; revolta del maig 68 (a França, és clar); el mimetisme dels joves santjustencs per la Nova Cançó i que alguns d'ells crearen i cantaren a l'estatge social a ple pulmó o a l'alta o baixa muntanya... la incorporació de les noies

Josep Maria Espinàs fotografiat per Lluís Ramban el desembre de 2007

perls camins i senders de la SEAS. Algunes d'elles, i alguns d'ells, han estat entrevistats o bé han cantat i explicat aquella eferescència juvenil, de quan aquest BUTLLETÍ — ara magníficament imprès — no era més que una modesta publicació a ciclostil. Quin temps, quin país!

En resum, hem descobert grans joies dels episodis nacionals de la república santjustenca, que a partir de l'edició del llibre+DVD no dubtem que es convertirà en un best seller local. Segur. D'entre el fons de l'armari dels antics butlletins,

trobarem aquella primícia mundial (núm. 129, octubre 1983) on es deia: «*VERSOS PETITS A LA PETITA PLACETA DE L'ESGLÉSIA DE SANT JUST DESVERN. Versos inèdits de Josep Maria Espinàs, estiuejant de jove al nostre poble i que hem trobat a l'ar-*

xiu parroquial). Agraïm al Sr. Rector Mossèn Miquel Alayrach, les facilitats per publicar-lo». Després d'aquesta entradeta (pàgina 41), reproduïem els 10 versos. Pels que no hi eren, o no tenen enquadernat el BUTLLETÍ núm. 129, repetim:

Placeta xica
plena de llum,
flairosa pica
de vell perfum.

A l'ombra tendra
del teu racó
fa bo d'aprendre
la serenor.

Placeta xica
xiprer menut
tu en fas música
de la quietud.

Sempre tan clara
color de mel,
neta de cara,
xopa de cel.

Placeta xica
quin dolç morir
de mica en mica
i en ton coixí

Sortint de santa
missa de deu
la gent s'hi encanta,
la gent s'hi asseu.

Placeta xica
de cor immens,
com t'hi repica
la veu dels nens!

Sembles veïna
del mar llatí
blanca petxina,
cargol marí.

Que fas suavíssim
aire i remor
com si sentíssim
Nostre Senyor.

Placeta xica,
recer segur
de Déu ets rica.
Jo en sóc de tu.

Josep Maria Espinàs. Estiu de 1949

Versets de joventut que el gran escriptor (80 anys; 80 llibres) ha tingut la gentilesa de recitar-nos i així poder-ho editar al DVD. Filmat al pis barceloní per l'amic Lluís Rambán i una mínima entrevista meua, s'aprofita per fer-li algunes fotografies com aquesta

tan excel·lent que il·lustra el present escrit.

El nostre BUTLLETÍ, que en una època molt concreta: 1966-1979 complí amb escreix com a únic mitjà de comunicació local, és la font sobre la qual hem buscat les veus i les imatges per al DVD.

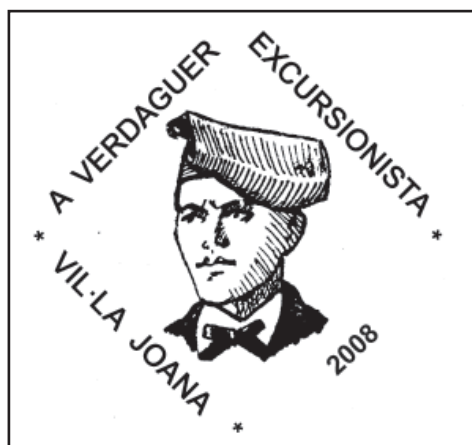
DIADA DE VERDAGUER EXCURSIONISTA

Des de l'any 2004 se celebra anualment la Diada de Verdaguer Excursionista, la qual és organitzada per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC). Aquesta Diada es fa coincidir amb el final de l'hivern i s'aprofita per destacar la personalitat de mossèn Cinto Verdaguer en la seva faceta d'excursionista.

La celebració consisteix en realitzar tres itineraris a peu per la serra de Collserola, els quals s'inicien en algun indret o poble dels seus entorns fent cap en el centre interpretatiu de Vil·la Joana.

La nostra Secció, lligada fortament a tot el que fa referència a la serra de Collserola, va decidir integrar-se a la Comissió Verdaguer a fi i efecte d'estar present a cadascuna de les edicions com una entitat excursionista més de les que en formen part.

Enguany, però, el Centre Excursionista de Catalunya (CEC) i la SEAS som els encarregats de realit-

zar el següent itinerari a peu: Sant Just, Penya del Moro, turó de la Coscollera, coll de can Cuiàs, font de l'Espinagosa, pantà de Vallvidrera, Santa Maria de Vallvidrera i Vil·la Joana (2 h 30 min), on tindran llocs els actes commemoratius habituals a partir de 2/4 de 12 del migdia.

Diumenge: 9 de març de 2008

Hora: 9 del matí

Lloc: Parador

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 3 de desembre de 2007

— Altes: Francesc Escuero (996), M.Teresa Colomé (997), Arantxa Aliaga (998) i Friedrich Holzmann (999).

— Baixa: Montserrat Sèculi (576).

— L'any 2008 l'Ateneu compleix 90 anys, per la qual cosa se sol·licita a totes les seves seccions que se'n facin ressò organitzant alguna activitat per commemorar-ho.

— En la reunió s'ha comentat els contactes mantinguts amb la secció de Cultura per tal d'evitar noves coincidències entre les seves tertúlies i les nostres conferències dels divendres.

— La visita guiada que ens havia de fer Joan F. Cabestany a Sant Pau del Camp ha estat ajornada per causes alienes a la nostra Secció. Es decideix ajornar-la al dissabte 2 de febrer.

— La Federació ens ha informat que a partir d'ara hi haurà una quota addicional de 0,5 euros en concepte d'ajut per al manteniment dels refugis.

— En la reunió s'informa que hi ha hagut uns guanys de 66 euros per la venda de llibres editats per la SEAS amb motiu de la Diada del Llibre de

Muntanya celebrada a L'Esquirol (Collsacabra).

— Es comenta els bons resultats econòmics de l'Ateneu que estan permetent eixugar els deutes històrics que tenia amb les seves seccions.

— Continua preocupant la manca d'un representant fix de la Secció per a les reunions de la Vegueria del Baix Llobregat, òrgan de representació de totes les entitats excursionistes de la comarca. Es decideix tractar-ho a la propera assemblea ordinària.

— Es decideix adherir-se a la campanya contra la instal·lació d'una nova muntanya russa al parc d'atraccions del Tibidabo que pot fer desaparèixer unes 200 alzines centenàries.

— En la reunió es donen detalls sobre el «Projecte Wikipèdia Sant Just» que ha endegat l'Institut del poble, a la primera reunió del qual hem assistit per l'interès que representa per al coneixement de la nostra història i realitat com a poble.

— Durant la reunió es dona a conèixer el cartell anunciador del Concurs per a un cartell i un logo destinats al 75è aniversari, i s'informa que es repartirà a partir de gener per tot el poble.

— Muntsa Prat informa sobre el proper inici d'activitats del grup de joves que s'està formant a la SEAS. Actualment ja hi ha nou joves interessats.

Reunió del 7 de gener de 2008

— Altes: Pere Font (1000), Marc Aceiton (1001), Aitor López (1002) i Anna Bosch (1003).

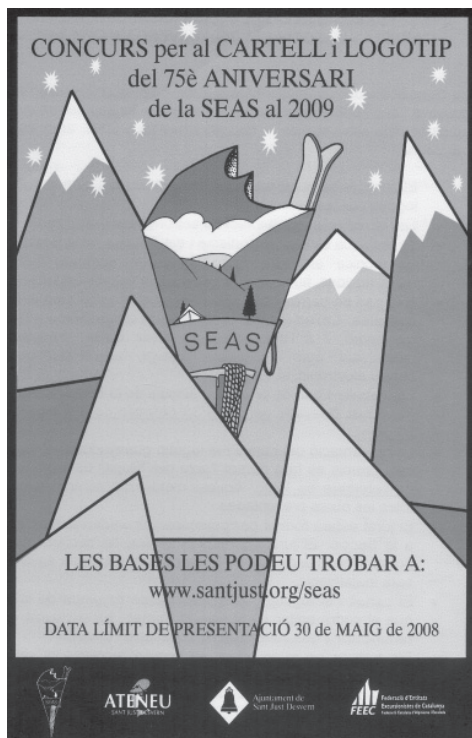
— Baixes: Juan Carlos Conill (990) i Meritxell Ros (932).

— S'informa que l'any 2007 el resultat econòmic de l'autocar que s'utilitza per a les excursions ha tingut un benefici de 55 euros amb un promig de 44 assistents.

— Es recorda que l'assemblea general ordinària de l'Ateneu se celebrarà el proper 23 de febrer i que és important assistir-hi. Un dels temes a tractar serà el del projecte de remodelació del barri centre del poble.

— En la reunió es dona a conèixer que l'any 2007 s'ha tancat amb 292 socis, xifra que mai no havia estat aconseguida. La que més s'hi acostà fou la del 1985 quan s'arribà als 288 socis. Tot just iniciat aquest any 2008 acabem de donar d'alta el número 1000 corresponent al registre iniciat l'any 1964.

— La major part de la reunió fou ocupada per preparar els detalls de la propera assemblea general, en la qual destacarà el recordatori dels 75 anys de la SEAS que tindrà lloc l'any vinent, així com també la manca d'un representant fix per a la Vegueria i l'actual procés que pot conduir a la formació d'un grup estable de joves dins de la Secció.

CARTELL I LOGO

La primera activitat relacionada amb el 75è aniversari de la nostra Secció, que tindrà lloc l'any 2009, és el Concurs per al Cartell i el Logotip destinat a commemorar l'aniversari. Aquest concurs ja ha estat anunciat i es podrà concursar en ell d'acord amb les bases que es poden baixar directament des de la nostra web: www.santjust.org/seas.

La data límit per a l'entrega dels treballs finalitza el 30 de maig d'aquest any 2008.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any 41, núm. 275

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul,
Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció),
Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa),
i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.
Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: La Foradada de Montsià, foto de Josep Maria Rius	
Calendari	702
Assemblea: a punt per celebrar el 75è aniversari	703
Mort a les muntanyes de Núria, de Jordi Gironès	704
Pessebre al Montsià, d'Isidor Cònsul	707
Josep Maria Espinàs en el 75è aniversari, de Pere Font	711
Diada de Verdaguer excursionista	713
Informació de la SEAS	714

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel, 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS, 275 – Març-abril 2008